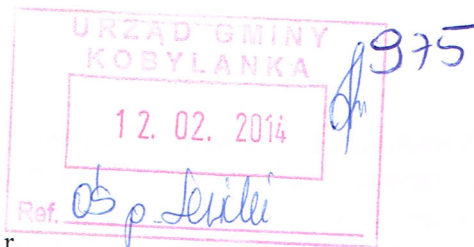

SKO.SJ.450.4749.2013

DECYZJA
z dnia 07 lutego 2014 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie w składzie:

Przewodniczący: Joanna Świerzko
Członek: Teresa Walczakiewicz
Członek: Marta Konarzewska

OŚ.6220.8.2011.ML

na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) oraz § 3 ust. 1 pkt 45 oraz 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.)

po rozpatrzeniu odwołania GB Paliwa sp. z o.o. z siedzibą w Motańcu od decyzji Wójta Gminy Kobylanka z dnia 19 sierpnia 2013 r., znak: OŚ.6220.8.2011.ML odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni o mocy do 6 MW na działce nr 3/2, obręb 0007 Motaniec

orzeka
uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.08.2013 r., znak: OŚ.6220.8.2011.ML Wójt Gminy Kobylanka, po rozpatrzeniu wniosku GB Paliwa sp. z o.o. z siedzibą w Motańcu, odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni o mocy do 6 MW na działce nr 3/2, obręb 0007 Motaniec.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie organ I instancji wskazał, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka przekroczenia standardów jakości środowiska (w zakresie emisji gazów i hałasu) poza granicami terenu, na którym miałyby być zlokalizowana biogazownia, przy jednoczesnym braku możliwości zalecenia utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Organ I instancji wskazał, iż w polskim ustawodawstwie brak jest przepisów określających dopuszczalne normy emisji odorantów, co w przypadku realizacji inwestycji i jej negatywnego, udokumentowanego wpływu na zdrowie ludzi, uniemożliwi społeczeństwu reakcje powodujące oczekiwane skutki prawne. Emisja odorantów do środowiska - przy braku jakiegokolwiek kontroli poziomu ich stężenia w powietrzu - stwarza bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia ludzi.

Ponadto organ I instancji uznał, że realizacja ww. przedsięwzięcia na warunkach określonych w raporcie oddziaływania inwestycji na środowisko oraz w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie i opinii sanitarnej Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie stwarza realne zagrożenie prawidłowości funkcjonowania biogazowni, co mogłoby spowodować zanieczyszczanie środowiska i rodzić liczne konflikty społeczne. Do głównych czynników, które spowodowały podjęcie przez organ I instancji ww obaw należały następujące fakty:

- opracowywane po sobie wersje raportów oddziaływania na środowisko zawierają błędne i sprzeczne informacje - przykładem tego jest np. podanie przez autora raportu nieprawidłowej sumy ilości poszczególnych substratów do produkcji biogazu (120 000 t, gdy rzeczywista suma wynosi 129 000 t),
- przy uwzględnieniu bardzo małego potencjału rolniczego Gminy Kobylanka oraz nieposiadaniu przez inwestora arealu, na którym mógłby być wykorzystywany poferment, należy przyjąć, że substraty będą przywożone z poza terenu gminy, a poferment wywożony poza nią, co spowoduje, że w tzw. szczycie przewozowym przez centra wsi (głównie Bielkowa i Kobylanki) będzie dziennie przejeżdżało ponad 200 wielkogabarytowych pojazdów,
- wykorzystywanie przez inwestora transportu najemnego nie daje żadnej gwarancji zachowania prawidłowości transportu substratów, co może spowodować emisje odorantów do powietrza na niekontrolowaną skalę,
- istniejąca sieć drogowych działek bez statusu dróg publicznych nie pozwala na bezpieczne skomunikowanie działki, na której zaplanowano inwestycję, z istniejącą publiczną infrastrukturą drogową o statusie krajowym, wojewódzkim i gminnym - przedstawione przez inwestora w raporcie drogi mają charakter dróg śródpolnych i śródleśnych nieutwardzonych, które w najwęższych miejscach mają szerokość nieprzekraczającą 4 m,
- przedstawiając w raporcie schemat zagospodarowania działki, na której miałyby być zrealizowana biogazownia, inwestor nie zabezpieczył odpowiednich rozwiązań, które pozwalałyby na bezkolizyjne mycie i parkowanie pojazdów nawet poza szczytem przewozowym, co spowoduje znaczące utrudnienia w ruchu drogowym na drogach publicznych (w tym podwyższoną emisję spalin ze względu na tzw. korki) oraz uniemożliwi lub znacznie utrudni rolnikom dojazd do swoich pól,
- przyjęte przez inwestora założenia technologiczne, moc biogazowi (w tym ilość wykorzystywanych substratów i powstającego pofermentu) oraz powierzchnia działki nr 3/2, obręb Motaniec, nie zapewniają prawidłowości jej funkcjonowania - inwestor przewidział w raporcie blisko dwukrotnie za małą objętość zbiorników na substraty oraz pięciokrotnie za małą objętość zbiorników na poferment, co wykazała m. in. analiza wykonana na zlecenie organu I instancji.

Ponadto organ I instancji przywołał pisma Dyrektora Departamentu Energii Odnawialnej Ministerstwa Gospodarki z dnia 16 maja 2012 r. oraz Z-cy Dyrektora Departamentu Rynków Rolnych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11.05.2012 r., w których wskazano że:

- ilość substratów przyjętych przez inwestora w raporcie do produkcji biogazu jest znacząco niedoszacowana (najmniej dwukrotnie),
- planowana biogazownia będzie miała nie tylko problemy z pozyskaniem i logistycznym zabezpieczeniem transportu substratów, ale również z wykorzystaniem pofermentu,
- wielkość biogazowi spowoduje, że może również zaistnieć problem z możliwością wykorzystania produkowanego ciepła, co spowoduje, że stanie się ono odpadem,
- budowa tak dużej jednostki wytwarzania biogazu kłóci się z ideą budowy instalacji rozproszonych, wykorzystujących lokalnie dostępne substraty,
- projektowana instalacja nie ma uzasadnienia ekologicznego,

- zaplanowany obiekt będzie uciążliwy dla środowiska.

Organ I instancji kierując się nadrzędnym interesem publicznym, Strategią rozwoju Gminy Kobylanka na lata 2013 - 2022, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylanka, ochroną zdrowia i życia ludzi oraz nadrzędnymi celami ochrony środowiska, pomimo uzgodnienia realizacji przedmiotowej inwestycji przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie Szczecińskim, odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację ww przedsięwzięcia.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła GB Paliwa sp. z o.o. podnosząc, iż przywołane na wstępie zaskarżonej decyzji przepisy nie mogą być podstawą wydania decyzji odmawiającej uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia o ile organ, w sposób jednoznaczny nie wykaże, że zachodzą negatywne przesłanki z nich wynikające, co w rozpatrywanej sprawie w żaden sposób nie miało miejsca. Wójt Gminy Kobylanka po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn. „Budowa biogazowni o mocy do 6 MW na działce nr 3/2 w Motańcu” odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, mimo że sporządzony w ramach postępowania raport oddziaływania na środowisko, kilkakrotnie uzupełniany na żądanie organu, wykazał, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko i zdrowie ludzi. W uzasadnieniu swojej decyzji organ I instancji, stwierdzając, że przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko, nie powołuje się na żadne konkretne obliczenia i analizy, które by tego dowiodły. Są to więc twierdzenia zupełnie dowolne. Skarżąca podniosła, że przedłożony przez inwestora raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wykonany przez specjalistów, w którym zawarto wszystkie wymagane analizy i obliczenia, dowodzi, że przedsięwzięcie na środowisko i zdrowie ludzi nie będzie negatywnie oddziaływać. Potwierdziły to w sposób nie budzący wątpliwości pozytywne opinie dwóch organów tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie Szczecińskim. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowieniem znak: WOOŚ-TŚ.4242.15.2012.AKO z dnia 12.12.2012 r. uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji. W swoim postanowieniu RDOŚ w Szczecinie, na podstawie sporządzonego raportu oddziaływania na środowisko oraz innych dokumentów załączonych do wniosku stwierdził, że „planowane przedsięwzięcie nie spowoduje naruszenia obowiązujących norm ochrony środowiska oraz nie pogorszy istniejącego stanu środowiska, pod warunkiem zachowania parametrów technicznych i technologicznych dla których przeprowadzono analizę w załączonym do wniosku raporcie, spełniając szereg zaleceń określonych w raporcie oraz spełniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w niniejszym postanowieniu”. Również Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie Szczecińskim w opinii sanitarnej znak PSSE-5689/13, NNZ-462-6/13 z dnia 02.01.2013 r. zaopiniował pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu w/w opinii Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie Szczecińskim stwierdził, że „realizacja przedsięwzięcia zgodnie z założeniami przyjętymi w raporcie i przy spełnieniu powyższych warunków nie powinna wpłynąć na pogorszenie warunków sanitarno-zdrowotnych”. Pozytywne opinie organów specjalizujących się w ocenie wpływu inwestycji na środowisko oraz na zdrowie ludzi dowodzą, że jej realizacja w danej lokalizacji i na warunkach określonych w raporcie jest bezpieczna. Stwierdzenia organu I instancji zawarte w uzasadnieniu decyzji, że „istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka przekroczenia standardów jakości środowiska (w zakresie emisji gazów i hałasu) poza granicami terenu” oraz że „realizacja w/w przedsięwzięcia na warunkach określonych w raporcie [...] stwarza realne zagrożenie prawidłowości funkcjonowania biogazowni, co mogłoby spowodować zanieczyszczenie

środowiska” w rażący sposób przeczą danym zawartym w raporcie. Ponadto organ I instancji nie powołuje się tutaj na żadne inne raporty i analizy, na podstawie których wyciągnął wnioski tak zasadniczo odmienne od wniosków organów opiniujących. Organ I instancji w uzasadnieniu natomiast powołuje się na negatywne opinie społeczeństwa co do realizacji przedmiotowej inwestycji, wyrażone w trakcie postępowania. Opinie społeczeństwa wyrażają obawy o pogorszenie komfortu życia w sąsiedztwie biogazowni. Opinie społeczeństwa nie są również poparte żadnymi konkretnymi analizami i obliczeniami, świadczącymi o negatywnym wpływie inwestycji na środowisko. Opinie te nie mogą być podstawą do wydania negatywnej decyzji. Świadczą natomiast o nieznanym funkcjonowaniu i technologii, na której oparty jest projekt biogazowni. Przytoczone przez organ I instancji w uzasadnieniu decyzji argumenty co do możliwości funkcjonowania biogazowni nie są natomiast przedmiotem rozpatrywanej decyzji, nie odnoszą się bowiem do problemów środowiskowych, a technologicznych i logistycznych.

Reasumując Spółka wskazała, że przy uwzględnieniu przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ może odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań jedynie w ściśle określonych przypadkach, co potwierdza również interpretacja tych przepisów dokonana z upoważnienia ministra przez Janusza Zaleskiego - podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska. Jeżeli wynik przeprowadzonego postępowania wskazuje na możliwość zrealizowania inwestycji (co oznacza brak konkretnego, negatywnego oddziaływania na środowisko), organ ten jest zobowiązany wydać dla niej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ może odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań w sytuacji, gdy:

- stwierdzi niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2),
- z oceny wynika zasadność realizacji innego wariantu, a wnioskodawca nie wyrazi zgody na realizację przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym przez organ administracji (art. 81 ust. 1),
- z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2),
- zakaz realizacji przedsięwzięcia wynika z przepisów szczególnych np. przepisów ustawy o ochronie przyrody,
- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (art. 81 ust. 3),
- regionalny dyrektor ochrony środowiska odmówi uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia,
- z oceny oddziaływania na środowisko będzie wynikało, że pomimo zastosowania zaplanowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia mogłoby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.

Spółka podniosła, że w przypadku rozpatrywanego przedsięwzięcia tj. „Budowy biogazowni o mocy do 6 MW na działce nr 3/2 w Motańcu”, nie znajdzie zastosowania żadna z określonych wyżej podstaw, w oparciu o którą Wójt Gminy Kobylanka mógłby odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia. W świetle powyższego należy stwierdzić, że decyzja Wójta Gminy Kobylanka została wydana niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie po zapoznaniu się z wniesionym odwołaniem, w oparciu o przedłożone akta sprawy oraz obowiązujące przepisy prawa ustaliło i zważyło co następuje.

Postępowanie w niniejszej sprawie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.), zwanej dalej w skrócie u.i.o.ś.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 u.i.o.ś. postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia i taki wniosek w niniejszej sprawie złożyła Spółka GB Paliwa sp. z o.o. z siedzibą w Motańcu.

Zamierzenie inwestycyjne Spółki obejmujące budowę biogazowni o mocy 6MW zostało zaklasyfikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Stosownie bowiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uznano instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej (§ 3 ust. 1 pkt 45), instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów (§ 3 ust. 1 pkt 80).

W myśl art. 59 ust. 1 pkt 2 u.i.o.ś. realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli obowiązek taki został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 u.i.o.ś., zgodnie z którym obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu uwarunkowań określonych w pkt 1-3 art. 63 ust. 1 u.i.o.ś. W postanowieniu tym organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosując przepisy art. 68 (art. 63 ust. 4 u.i.o.ś.). Stosownie zaś do art. 64 ust. 1 u.i.o.ś. postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10, 11, 13 i 15-17.

W związku z powyższym pismem z dnia 31.10.2011 r., znak: OŚ.6220.8.2011.ML organ I instancji zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie Szczecińskim o wyrażenie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia.

W odpowiedzi Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie w postanowieniu z dnia 18.11.2011 r., znak: WOOS-TŚ.4240.358.2011.AC wyraził opinię, że dla planowanego

przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i ustalił zakres raportu.

Potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdził również Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie Szczecińskim w opinii sanitarnej z dnia 21.11.2011 r., znak: PSSE-5347/11, NNZ-467-36/11 oraz określił zakres raportu.

Wbrew dyspozycji cytowanego powyżej przepisu art. 63 ust. 1 i 4 u.i.o.ś. organ I instancji nie stwierdził w drodze postanowienia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nie określił zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko. W przedłożonych aktach sprawy brak jest bowiem postanowienia w przedmiotowym zakresie. W tym miejscu podkreślić należy rzeczoność postanowienia nie zastępują opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

Pomimo to na potrzeby postępowania został sporządzony raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, który wielokrotnie podlegał uzupełnieniom i wyjaśnieniom. Ostatecznie, w sierpniu 2012 r., został sporządzony tekst jednolity raportu.

Stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 pkt 8 u.i.o.ś. przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 u.i.o.ś. organ I instancji zwrócił się o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia do regionalnego dyrektora ochrony środowiska a także o wydanie opinii przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, przedkładając wniosek inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz informując o braku planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu objętego inwestycją.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, postanowieniem z dnia 12.12.2012 r., znak: WOOŚ-TŚ.4242.15.2012.AKO uzgodnił pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, wskazując jednocześnie warunki, jakie inwestor powinien spełnić w celu ochrony środowiska. Nadto Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie Szczecińskim wydał pozytywną opinię sanitarną dla rzeczoności przedsięwzięcia w zakresie wpływu na zdrowie i życie ludzi i określił warunki realizacji inwestycji (opinia z dnia 02.01.2013 r., znak: PSSE-5689/13, NNZ-462-6/13). Następnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 20.06.2013 r., znak: WOOŚ-TŚ.4242.24.2013.AKO, zaś Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie Szczecińskim pismem z dnia 27.05.2013 r., znak: PSSE-NNZ-462-8/2222/13 poinformowali, iż podtrzymują swoje dotychczasowe stanowiska.

W sprawie, w toku przeprowadzonego postępowania zapewniono czynny udział społeczeństwa, czego dowodem są znajdujące się w aktach sprawy dowody potwierdzające przekazywanie istotnych informacji społeczeństwu (obwieszczenia podawane do publicznej wiadomości). Ponadto w dniu 20.02.2013 r. została przeprowadzona rozprawa administracyjna otwarta dla społeczeństwa.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 i 2 u.i.o.ś. jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone - przy czym w tym zakresie nie było prowadzone postępowanie w tej sprawie;

5) zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - bowiem przedmiotowe przedsięwzięcie nie zalicza się do zwolnionych spod oceny zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto stosownie do postanowień art. 85 ust. 2 pkt 1 u.i.o.ś. uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4.

W kontekście powyższego, należy stwierdzić, iż w sytuacji przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z punktu widzenia ustaleń stanu faktycznego, istotnym i kluczowym dowodem w sprawie jest raport o oddziaływaniu na środowisko. Niezmiernie istotne znacznie mają także przy wydawaniu decyzji środowiskowej poprzedzonej postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 u.i.o.ś. Odnosząc się do kwestii uzgodnień i opinii podkreślić należy, iż przepis art. 77 ust. 1 u.i.o.ś., rozróżnia organy współdziałające w ich wydaniu oraz, że art. 77 ust. 7 u.i.o.ś. stanowi, iż do uzgodnień i opinii, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 kpa. Istotne jest rozróżnienie mocy wiążącej opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. Uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym (por. uchwała Składu Pięciu Sędziów NSA z dnia 05.02.1999 r., sygn. akt OPK 14/98; wyroki WSA w Warszawie z dnia 08.04.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1289/09 oraz z dnia 17.09.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 822/09; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 03.12.2010 r., sygn. akt II SA/Rz 625/10). Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 30.06.2011 r., sygn. akt. IV SA/Po 1027/10 wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, oraz w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający. Ponadto Sąd stwierdził, że pozytywne stanowisko organu uzgadniającego, nie obliguje organu prowadzącego postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeśli ten ostatni organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. W świetle powyższego należy stwierdzić, że instytucja współdziałania organów w toku załatwiania sprawy, zakłada jednolitość stanowiska i zgodność poglądów zainteresowanych podmiotów w danej sprawie. Nie osiągnięcie zatem przez organy współdziałające konsensusu, i tak jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, odmówienie przez organ prowadzący postępowanie główne

wydania decyzji środowiskowej, pomimo pozytywnego stanowiska organu uzgadniającego, wymagało co najmniej ustalenia i określenia w decyzji warunków zawartych w postanowieniu organu uzgadniającego, z którymi nie zgodził się organ występujący o uzgodnienie, oraz uzasadnienia swojego stanowiska w tym zakresie (art. 85 ust. 2 pkt 1 lit b u.i.o.ś.). W niniejszej sprawie tego typu ustaleń zabrakło w rozstrzygnięciu decyzji organu I instancji, co uniemożliwia weryfikację stanowiska tego organu. W takiej sytuacji nie sposób też określić czy organ I instancji wydając decyzję w ogóle wziął pod uwagę wyniki przeprowadzonych w sprawie uzgodnień i opinii z art. 77 ust. 1 u.i.o.ś., do czego obligeuje go przepis art. 80 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś.

Ponadto stosownie do postanowień art. 85 ust. 2 pkt 1 lit a u.i.o.ś. uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinno zawierać informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Organ I instancji, co prawda w sposób ogólnikowy, ale przedstawił wnioski i uwagi zgłoszone przez społeczeństwo, jednakże w uzasadnieniu decyzji w żaden sposób się do nich nie odniósł. Jednocześnie Kolegium podkreśla, iż stosownie do treści art. 35 u.i.o.ś. uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Niezależnie od powyższego Kolegium wskazuje, iż uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, oprócz wymogów określonych w art. 85 ust. 2 u.i.o.ś. powinno odpowiadać warunkom z art. 107 ust. 3 kpa. W przedmiotowej sprawie organ I instancji jako stronę postępowania uznał m.in. Netto sp. z o.o. z siedzibą w Motańcu. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji nie podał jednak w jaki sposób realizacja inwestycji będzie oddziaływać na nieruchomości Spółki, co przemawiać będzie za uznaniem jej za stronę postępowania środowiskowego. Stanowisko organu I instancji w tym zakresie powinno znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tego uzasadnienia nie zastępują. Ponadto uznając Netto sp. z o.o. za stronę postępowania organ I instancji powinien uzupełnić materiał dowodowy o wypis z rejestru gruntów dotyczący nieruchomości Spółki oraz kopię mapy ewidencyjnej obejmującej cały obszar, na który będzie oddziaływać planowane przedsięwzięcie.

Ponownie rozpatrując sprawę organ I instancji powinien w pierwszej kolejności wydać postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 u.i.o.ś. Natomiast przy podejmowaniu rozstrzygnięcia w sprawie organ I instancji powinien wziąć pod uwagę ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, treść uzgodnień RDOŚ i opinii PPIS a także uwagi i wnioski społeczeństwa (art. 80 ust. 1 u.i.o.ś.). Sposób wzięcia pod uwagę tych ustaleń i zakres ich uwzględnienia powinien zostać zaś omówiony w uzasadnieniu decyzji środowiskowej (art. 85 ust. 2 u.i.o.ś.). Organ I instancji powinien pamiętać, iż w ramach postępowania dotyczącego środowiskowych uwarunkowań, inwestycja powinna być badana wyłącznie pod kątem jej wpływu na środowisko oraz konieczności stwierdzenia zabezpieczeń minimalizujących negatywne oddziaływanie na środowisko, nie zaś strategii rozwoju gminy, jej walorów turystycznych, zapisów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Przedstawiając powyższe, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie, orzekło jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

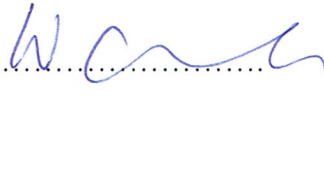
Na decyzję służy stronie prawo wniesienia skargi (w 2 egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10,

za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przewodniczący

.....

Członek

.....

Członek

.....

Otrzymują:

1. GB Paliwa sp. z o.o.
Motaniec 5A, 73-108 Kobylanka
2. Instytut Zootechniki w Krakowie, Zakład Doświadczalny w Kołbaczu
Kołbacz, ul. Wacisława 1, 74-106 Stare Czarnowo
3. Nadleśnictwo Kliniska
Os. Pucko 1, 72-123 Kliniska
4. Starosta Stargardzki
ul. Skarbowska 1, 73-110 Stargard Szczeciński
5. Jerzy Młodziejewski
Motaniec 14, 73-108 Kobylanka
6. Elżbieta Jurska
ul. Ks. Piotra Skargi 40/2, 71-422 Szczecin
7. Stowarzyszenie „Kobylanka - gminą dla mieszkańców”
Morzyczan, Os. Północne 35, 73-108 Kobylanka
8. Stowarzyszenie „Medue”
Morzyczyn, Os. Północne 36, 73-108 Kobylanka
9. Stowarzyszenie „Parkowa Dolina”
Bielkowo 20, 73-108 Kobylanka
10. Netto sp. z o.o.
Motaniec 30, 73-108 Kobylanka
11. Wójt Gminy Kobylanka
ul. Szkolna 12, 73-108 Kobylanka
(wraz z aktami sprawy)
12. a/a